

Leeds: Anton,

Over die verschillende groeperingen het volgende:

The French fraction of the International Communist Left (L'Internationalisme en l'Étincelle) Parijs en

Belgian fraction (L'Internationaliste) Brussel en

International Communist Party (Mattogli's comunista) Milaan.

Zij behoren alle drie tot de zg Bordigisten. Ze vormen te zamen ook één organisatie, dus een Internationale in zakformaat. De Bordigisten nu waren vóór de oorlog alleen in Italië en vormden daar een oppositie binnen de IIIe Intern. Pas in 1935 verlieten ze de IIIe Intern. Zoals van zelf spreekt stonden ze al die tijd op het standpunt van de verdediging van Rusland, welk standpunt ze nu verlaten hebben. De Franse en Belgische afdelingen vormden zich pas in 1945.

Zowel in Frankrijk als in België heb ik met deze groepen gesproken, doch met de geringste resultaten. De kwestie is deze, dat men zich in de andere groeperingen bewust was, dat men in een doodlopend slop was geraakt en dat er vernieuwing in de beginselen moest komen, al was men ook niet in het klare omtrent de aard van de vernieuwing. De Bordigisten in de verschillende landen zijn er echter van overtuigd, dat ze nu het juiste standpunt gevonden hebben en dat verdere vernieuwing niet nodig is. In Parijs heb ik er toen op hun bijeenkomst op gewezen, dat alleen iemand die ziek is, naar geneesmiddelen omkijkt, maar als men zich gezond voelt, de zaken bij het oude laat. De Bordigisten menen nu, dat hun beginselen volkomen teoreetisch zijn, zodat daar ook geen eigenlijke belangstelling voor de vraagstukken van de massabeweging is.

De Bordigisten staan nu op het standpunt, dat Lenin de grote leider van de wereldrevolutie is, ook nu, en dat Stalin een slechte vent is. De bureaucratie heeft zich van de macht meester gemaakt en buit de bevolking uit. Een begin van kritiek op het stelsel als zodanig is nog niet aanwezig.

Alleen de revolutie kan uitkomst brengen, maar deze wordt pas mogelijk, als er een sterke voorhoede is om deze te leiden. Zolang er geen sterke partij is, komt er ook geen revolutie. De Bordigisten zijn anti-parlementair en wax willen de revolutionairing der massa's vanuit de vakverenigingen. Zelfstandige leiding is betrekkelijk onzin, omdat een verslaafde massa, de oude onzin van de oude arbeidersbeweging nu onder eigen leiding gaat doorvoeren. Daarom gaat het om de verheldering van het bewustzijn der massa's, wat eyngóód in de vakverenigingen kan.

De Belgische Bordigisten hebben onlangs een lans gebroken voor het oprichten van zg strijdcomité's. Daarwee bedelen ze niet na een comité uit de personen, doch ~~een~~ veel meer wat wij een revolutionaire kern zouden noemen. Deze strijdcomité's zijn dus formatie's van groepen of partijen. Ze moeten strijd ontketenen en dan leiden. Als de massa zlf een leiding kiest hebben we niet de zekerheid, dat het ook een revolutionaire leiding zal zijn. Juist daarom mag men de leiding niet aan de massa zelf toevertrouwen.

In deze kringen spreekt men ook veel over de dictatuur van het proletariaat, wat dan natuurlijk een partijdictatuur zal zijn.

Ondertussen zitten er in die organisatie's ook wel afzonderlijke kameraden, die zeer wilwillend tegenover onze opvattingen staan en die de noodzaak van herziening wel degelijk aanvoelen. Dat is bijv. zo met m'n vriend Davoust (Parijs), die de v

vertaling van "De Arbeidersraden" in het Frans heeft vastgesteld

Hij zal er ook zorg voor dragen, dat het boek binnen zijn organisatie verspreid wordt, wanneer het in het Frans is verschenen. Overigens omvat de Parijse organisatie niet meer dan een 30-tal personen. Hij kent de inhoud van het boek door bemiddeling van onze weerszijdse Belgische vriend Hennaut, die aan de vertaling bezig is.

Het Hennaut en Davoust is het een eivenaarlijk geval. Beiden reken ik tot m'n beste vrienden, hoewel ze beiden kwix nog vrij sterk hangen aan allerlei oude opvattingen. Het zijn echter van die derelijke lui, waarop je vertrouwen kan. Ze zijn niet "verpolitiekt".

De groep "Le Flamme" waarover gesproken wordt, staat in opvattingen het dichtst bij ons. Alleen verdenken ze ons van reformistische neigingen in verband met onze propaganda voor arbeidersdemocratie, zoals dat in onze geschriften over de massabeweging uiteengezet is. Op het ogenblik is deze groep, die 8 man omvatte, alweer gesplitst. Waarschijnlijk zullen ze geen materiaal meer uit kunnen geven en schijnt ook deze Flamme gelooft.

"Le Proletaire" is na ons bezoek aan Parijs zeer sterk in evolutie. Het laatste nummer bevatte een zelfstandige weerzave van onze opvattingen over de massabeweging, onder de titel "Notre position". Het is een groep van waarschijnlijk niet meer dan 4 man (an dat zijn rean Franson, maar Duitsers en Oostenrijkers).

Deze zelfde groep geeft ook materiaal in het Duits uit, de N.F.D. Bitterlijk schijnen het dus twee verschillende groeperingen, wat echter niet het geval is.

Aan Le Proletaire heb ik een schrijven gericht betreffende hun krant, n.l. opmerkingen of beter bekenkingen tegen verschillende opvattingen. Het kwam in het bijzonder meer op de beoordeling van het huidige kapitalisme. Hun standpunt is, dat we nu te doen hebben met een kapitalisme in decadentie, terwijl ik meende, dat we aan een dergelijke karakteristiek niets hebben. Het wekt de indruk, als zou de ineenstorting zo ongeveer voor de deur staan. Daartegenover heb ik gezegd, dat we zaxix eenvoudig moeten zeggen, dat zich een diepgaande structuurwijziging in het kapitalisme voltrekt, in de richting van de georganiseerde economie. Dat is geen decadentie, maar gewoon een verdere concentratie van de kapitaalmacht.evens heb ik mijn bezwaren geuit tegen de voorstelling, als zou iedere dag de revolutie om een boekje gluren.

Na deze opmerkingen heb ik weinig meer van Le Proletaire gehoord. Na een maand een kor berichtje, dat verschillende zendingen materiaal, door mij afgezonden, goed aangekomen waren en dat het volgende blad pas wat laart mit kon komen. Gaston (de betreffende kameraad) ging op reis en had geen tijd op mijn schrijven uitvoerig in te gaan. Dat zal echter wel komen.

Miannee geloof ik omtrent deze groeperingen verteld te hebben, wat ik er van weet. De Amerikanen, die om inlichtingen in deze kwestie vroegen, hebben waarschijnlijk grotere verwachtingen van deze groeperingen, dan met de werkelijkheid overeenkomt. In ieder geval kan je ze een en ander mededelen.

Vr. gr.
kom